

Göğüs Röntgenimiz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Kıymetli kardeşlerim,

Ashab-ı kiramdan Enes ibni Malik radiyallahu anh, bir hatırasını naklediyor: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ile oturdukları bir zamanda Efendimiz, “şimdi yanımıza biri gelecek, o cennetlik bir adamdır” buyurmuş. Oradakiler meraklanmış. Biraz sonra Medineli Müslümanlar’dan biri yeni abdest almış, elinde terliklerini tutuyorken içeri girmiş.

Onlar -bizim tabirimizle- evliyadan bir zatı, çok daha büyük bir ismi bekliyorken bakmışlar ki gelen oldukça sıradan bir kişidir.

İkinci ve üçüncü gün de benzer bir hadise yaşanmış. Peygamber aleyhisselam gelenlerin üst üste cennetlik olduklarını haber vermiş. Başka bir sahabi, Abdullah ibni Amr ibni'l-As radiyallahu anhüma, o cennetlik olduğu buyrulan zatın peşine takılmış ve nasıl olup da ona ‘cennetlik adam’ dendiğini anlamak istemiş.

O kişiyle camide zaten beraberler, pazarda da ne yaptığı belli. Bunun üzerine Abdullah ibni Amr ibni'l-As düşünmüş ki adam herhâlde sabahlara kadar ibadet edip gecesini iyi geçirmektedir. Çünkü Resûlullah aleyhissalatu vesselam sabahları gelip içeriye cennetlik birinin gireceğini söylemektedir. Meraklı sahabi, onun yanına sokulup şöyle söylemiş: “Babamla tartıştım, ardından üç gün babamın evine gitmemeye karar verdim. Kalacak başka yerim yok. Senin evinde üç gün misafir olabilir miyim?”

Adam bu ricayı kabul etmiş. Birlikte onun evine gitmişler. Akşam olunca yatmışlar. Abdullah ibni Amr ibni'l-As uyumayıp uyuyor numarasıyla adamın ne yapacağını merak ediyorken beklemiş ama birinci gece sıra dışı hiçbir şey olmamış. İkinci ve üçüncü gecelerde de adam sabaha kadar uyumuş. Olan tek şey, uykusunda sağa-sola dönerken ‘sübhanallah, elhamdülillah’ gibi tespihler getirmesiymiş. Sabah namazı olunca da birlikte camiye gidiyorlarmış.

Abdullah ibni Amr ibni'l-As üçüncü gün adama, babasının evine gitmesiyle ilgili söylediğinin doğru olmadığını, aslında onun evine gelebilmek için bunu uydurduğunu ve Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem onun hakkında söylediği cümleyi nasıl hak ettiğiyle ilgili meraklandığından böyle bir işe kalkıştığını söylemiş. Sonra da “ama sende hiçbir şey göremedim, geceleyin ne teheccüt kılıyor ne Kur’an okuyorsun” diye eklemiştir.

Adam da günlük ibadetleri haricinde ilave bir işi olmadığıyla cevap vermiş. Abdullah ibni Amr ibni'l-As yeniden “ama Resûlullah senin için ‘cennetlik’ dedi” diye karşılık verince, adam tekrar, “ben bilmem; bana göre ilave bir iş yapmıyorum” deyip devam etmiş: “Fakat Rabbimin huzurunda, önüne koyabileceğim iyi bir şeyim var. Şu göğsümde hiçbir Müslüman’a karşı soğukluk yok. Kimseye de haset etmedim. Başka bir özelliğim yok.”

Dikkat edilirse bu hadis-i şerif uzun uzun ilimler ihtiva etmiyor. Resûlullah aleyhisselam cennetlik birinin içeri geleceğini buyuruyor ve sahabiler merak ediyor.

Bize göre ‘cennetlik’ biri kim olabilirdi? Mutlaka hacca gitmiş, ramazanda iftar vermiş, bir vakfa-gruba-tarikata muhakkak girmiş, kesin sakallı, çocuklarından birini imam-hatibe göndermiş, Afrika’ya sadaka yollamış... hâlbuki o sahabi böyle biri midir? Bir yerde cami inşa ettirmiş olsa ona neden cennetlik dendiği tahmin edilebilirdi veya Uhud’da şehit düşenlerden birinin babası olsa bu da tahminlerden biri sayılabilir, herhâlde şehit babası olarak o ödülü kazandığı söylenirdi. Kaldı ki başka şehit babaları da bulunduğundan aynı unvan onlar için de geçerli olurdu.

Ortada gözle görülecek bir şey yoktu. Olsa sahabiler tahmin ederdi. Mesela Übey ibni Kâb için cennetlik dense herkes bunun nedenini bilirdi, zira çok iyi bir hafızdı. Ebu Musa el-Eşarî için dense bu da tahmin edilirdi; Kur'an okuduğu zaman Efendimiz aleyhisselam bile işini gücünü bırakıp onu dinliyordu, güzel bir okuyuşu vardı. Ebu Bekir radiyallahu anh için söylense onu anlamayacak bir şey zaten yoktu; hem ilk Müslüman hem mağara arkadaşıydı.

Lâkin öyle biri için "bu adam cennetliktir" deniyor ki adamın hiçbir özelliği yok. Olsa olsa adamın geceleri teheccüt namazını gözyaşlarıyla kılıyor olması yani insanların gözü önünde olmayan bir özelliği düşünülürdü ama öyle bir şey olmadığı da ortaya çıktı. Kendisinin diliyle bilinen tek özelliği: Müslümanlar'a karşı kin ve nefret taşımaması, göğsünde haset barındırmaması.

*

Bir insan kelime-i tevhidi söyleyip iman ettiği zaman o, cennet için ayarlanmış bir beden sahibidir. Ona ilave yükler ve kanatlanmasını engelleyen ağırlıklardan dolayı cennete uçamıyordu, uçamazsa. Yoksa iman, 'lâilâheillâh Muhammedun Resûlullah' demek, cennetin şifresidir. Giremeyen kindardır, hasetçidir ve bu yüzden giremiyordu. Dedikoducu, iftiracı ve Müslümanlar'ın ayıpları üzerinden servet yağmaya çalışan, başkalarının ayıplarını gündemine alarak şöhrete kavuşmaya uğraşan, birinin hanımıyla kavgasını yayararak ağzını kirleten Müslüman röntgeni bozuk olduğu için melekler tarafından bekletilen Müslüman'dır.

Dışarıdan sakallı, tesettürlü, harika görünür ve Müslümanlar'ın camisine de gelir. Dışarıdan sağlamdır ama içi başkadır. Dışarıdan görünen derisidir, hâlbuki melekler onu röntgene koyduğunda müminlere karşı kin, haset ve nefret dolu bir göğüs sahibi olduğu, dedikoduyu mubah, gıybeti uygun gördüğü için o göğüsle 'cennete girecek' biri diye gösterilmemiştir. Zira kin, gıybet, haset, dedikodu ve nefretle cennete girilemez. Cennet bir insan ambarı değildir. Dünyada kâfire de kindara da nefret sahibi Müslüman'a da yer vardır ama cennet tertemiz olduğundan, temiz göğüslülerin girebileceği bir yerdir.

Böyle hastalığı olanlar ancak ateş tedavisinden sonra cennete girebileceklerdir. Dünyadayken temizlenmemiş göğüsler cehennem ateşinde temizlenip mikroplardan arındırıldıktan sonra cennetle yüzleşebileceklerdir. Cennete girmek aksi takdirde mümkün değildir.

*

Hadis-i şerifte tarif edilen cennetlik profilinin bizim ilk etapta zannettiğimiz türde biri olmaması, üzerinde durulması gereken ciddi bir problemimizdir. Ashab-ı kiramın zannettiği yanılığında bizim de şimdi filmlerde çizilen uzun sakallı, cübbeli, elinde asası olan, yeşil sarıklı tipi 'cennetlik' sanmamızla benzer bir durumdur. Gelin görün ki "sakallarından su damlayan", terlikleri elinde yürüyen gayet sıradan bir 'hacı amca' gelmiş.

Biraz önce Allah'ın Peygamberi onun hakkında "cennetlik adam" demiş ama haberi yok. Terlikleri elinde yürüyor. Çünkü sade, saf insan. Protokol adamı değil, Allah adamı. Kendisi insanlar hakkında bir şey düşünmediğinden insanların da onun hakkında ne düşündüğünü merak etmiyor. 'Bana ne derler' diye merak eden, çok kimseye diyeceği olduğundan dolayı bunu merak ediyordur. 'Tipim çok düzgün olsun' diye endişelenen, başkasının tıpsızlığıyla meşgul olduğu için öyledir.

O sahabiye rahatsız eden bir komşusu hiç mi olmamıştır? Olmuştur tabii. Veya ayağına basan biri? Vardır. Hanımı onu hiç mi kızdırmamıştır? Elbette kızdırmıştır. Ama sinirini göğsüne fidan gibi dikip büyütmemiş. Böyle durumlarla karşılaşınca 'estağfirullah' diyerek çekip gitmiş, unutmuş. Hak helalliyi isteyen birine "helal olsun" dediği zaman bunu gerçekten kastederek demiş; içinden 'seninle görüşürüz kıyamet günü' dememiş. Görüldüğü gibi olmuş. Yüzü gibi göğsü, göğsü gibi yüzü olmuş. Dili ve kalbi, beyniyle aynı şeyleri düşünmüş.

Cennetlik olmuş adam profili hadiste böyle çiziliyor. Enes ibni Malik radiyallahu anhin seyrettiği kişi biz olsaydık bu insan karakterini sergileyebilir miydik diye oturup düşünmek zorundayız. Esasen bunu anlayabilmek için yüzlerce sene öncesinin hatırasına gitmeye de gerek yoktur; herhangi birimizi çocuklarımıza ve eşlerimize sorduklarında insanlar nasıl cevap alırlardı acaba? Herhangi birimiz eşi, çocuğu, iş ortağı, patronu, vakıf arkadaşı, alt kattaki komşusu tarafından adeta Abdullah ibni Amr ibni'l-As gibi izlendiğini varsayabilir.

Hakkımızda bir istihbarat çalışması yapıldığında ve “bu mümin kimdir?” diye sorulduğunda kendi biyografimizi tanıtarak verdiğimiz cevap hiç önemli değildir. Elbette kendimize göre biz müthiş insanızdır, eşimiz-benzerimiz olmaz. Hele bir sorsunlar, bütün iyiliklerin ana bayisi bizizdir.

Ama haber çocuktan, eşten alınmalıdır. Bir de bizim kim olduğumuzu meleklerin çocuklarımıza, eşlerimize sorduğu ihtimali düşünmeliyiz. Eşimize çocuklarımızın sorgulamasını düşünelim; işte o cevaplar gerçeğe en yakın olanlardır.

*

Hadisin bize anlattığı yalnızca o gün olup biten bir hadiseden ibaret değildir. Bugün de bizim bir göğüs röntgenini nasıl çektireceğimizi öğreten yine bu hadistir. Kendi kara listeleri olan, karaladığı isimleri dilinden düşürmeyen ama elinde de tefsir kitabı tutacak kadar çarpıklık yaşayan birinin bu hadis-i şeriften öğreneceği çok şey vardır.

Müslüman'ın göğsü berraktır. Sabaha kadar izlense bir hatası bulunamaz, artısı görülme bile imanıla cennete girecek iç temizliğiyle yol alır. Üstüne birazcık da amel koysa zaten uçup cennete varır.

Efendimiz aleyhissalatu vesselam, İbni Mace'nin rivayet ettiği başka bir hadis-i şerifinde cennet vizelerinden birini daha önümüze getirmektedir: “Bütün temiz kalpliler ve doğru dilliler en iyi insanlardır.” Bu cümleye sahabe-i kiram şöyle karşılık vermiş: “Ya Resûlallah, doğru dilliyi bildik, yalan konuşmayan insan demektir. Peki, temiz kalple neyi kastettiniz?” Peygamber aleyhisselam şöyle buyurmuş: “Temiz kalpliler harama batmamış, zulmetmemiş, kin taşımayan, haset etmeyen kimselerdir.”

Üç yaşında bir çocuğun annesi yeni bir doğum daha yaptığında gelen kardeşine çıldırır. Çünkü anne de baba da artık ikiye bölünmüş, eldeki nimet gitmiştir. Beş saat kucakta durabiliyorsa artık iki buçuk saat duracaktır. Bebekken her birimiz böyleydik. Fakat keşke büyüdüğümüzde de aynısını yapmasak, muhtarlığı kaybedenimiz yeni muhtara karşı haset gütmeseydi. Keşke bende olmayan siyasi bir koltuk, fabrika nimeti veya şöhret bende olmasa da mümin kardeşimde varken mutlu olabilseydim. Ne yazık ki yeni bir kardeşi doğduğunda çılgına dönen çocuk, altmış yaşında da olsa yeni bebeklere hep o gözle bakmıştır.

Altmış yaşında da olsa göğüs röntgeninde böyle bir haset görülmeyen Müslüman, cennetlik Müslümandır. Göğsünde temizlik saklayan, kirden arınmış göğüs sahibi olan mümin sabahlara kadar namaz kılmaya ve yatsıyla sabah namazını kılıp arada uyusa bile cennetlik insandır. Sabaha kadar namaz kılıp sabahtan akşama kadar düşmanlık ve hasedi devam ettirmek ise cennetlik insan olmayı sağlamaz.

Rabbimiz Hicr suresinin 47. ayetinde şöyle buyurur:

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ

“Göğüslerinden kin ve nefreti çıkardıktan sonra onları kardeşler olarak cennete koyacağız.”

Cennete girebilmenin temel şartı temiz göğüslü olmaktır. Yalnız temiz göğüslü olmak ümmet-i Muhammed'in bütün fertleri içindir. Kendi mezhebinin-tarikatının-grubunun-vakfının müntesiplerine karşı berrak, diğer Allah ve Muhammedun Resûlullah diyenleriyse ikinci sınıf köleler olarak gören yukarıdaki ayete takılıp kalır. O kendi grubu içinde dünyanın en veli adamı gibi görünür, diğer Müslüman'ı çatık kaşlarıyla izler. Grubunun ortakları, hac arkadaşlarıyla bulunurken nazik bir beyefendi olur, başka bir grubun Müslüman'ıyla karşılaştığında adeta Yahudi'yle karşılaşmış gibidir.

Röntgen çekildiğinde göğsü hastalıklı çıkacak olan da böyledir.

Çünkü Allah Teâlâ, kelime-i tevhidi dillendiren herkesi cennetine koyup Peygamber aleyhisselamla buluşturacağı hâlde o kimse bir Müslüman'a göğsünde yer bulamamaktadır. Allah vermekte, o vermemektedir. Allah cenneti vermekte, o kalbinden küçük bir yeri vermemektedir.

Bu da cennete girecek standarttaki birinin profiline aykırıdır. Mümin olmak sadece namaz kılmak veya oruç tutmak değildir, bir karakterin adıdır ve insanlık çeşididir. Bundan ötürü mümin insan cuma namazında da misafir ağırlarken de eşiyile konuşurken de belli olur. Düğününde de cenazesinde de karakteri bellidir ve bu karakter Peygamber aleyhisselamdan alınır. Amcasının katili olup ciğerini parçalayanlarla aynı safta namaz kılmakta sakınca görmeyen bir Peygamberimiz olduğu asla unutulmamalıdır. Müminlerin anası ve Resûlullah hanımı Aişe radiyallahu anhaya çirkinliğin en dibinden hakaret edenler bile Resûlullah tarafından Medine'den dışlanmamışlardır. Yasal cezalarını çektikten sonra yeniden onun arkasında namaz kılabilmişlerdir.

Çünkü mümin göğsü stokçu değildir. Allah'tan af beklediği gibi müminin göğsü de affeder, merhamet eder.

Ebu Bekir radiyallahu anh halife olacağı zaman teklif getirildiğinde Ensar buna karşı çıkmış, Resûlullah aleyhisselam sağlığında kimin diyarına gelip teslim olmuşsa halifesinin de onlardan seçilmesinin adaletin icabı olduğunu söylemişlerdi. Derken konuşulup edildi ve Ebu Bekir radiyallahu anhın işe en uygun isim olduğuna karar verildi. Neticede Ebu Bekir, Resûlullah aleyhisselamın vekili oldu.

Bir saat öncesinde bu teklife karşı çıkanlar da gelip ellerini uzattılar, Ebu Bekir'e bir emri olup olmadığını sordular. "Siz yasal çoğunluğu sağladınız ama bunu bi' yerlerde görüşürüz elbette..." demediler. Şeytana, yıllar sonra büyüteceği bir ağacın tohumlarını vermediler. Neden? Çünkü dert zaten Allah için yaşamak ve cihat etmektir. Ha Ebu Bekir'in sancağı altında cihat etmişler ha Ubeyde'nin...

Çünkü İslam ve Müslüman budur. Mümin göğsü böyledir. Karakterimiz Resûlullah aleyhisselamın izinde şekillenmelidir. Şekillenmediği sürece hiçbir melek, onun kabri başında akıttığımız gözyaşlarına kanmaz. İnsanın göğsünde diğer müminlere karşı taşıdığı duyguları, onun röntgenidir. Müminlere nefret taşıdığı, diğer müminlerden daha değerli olduğunu ve hizmet edilmesi gerektiğini düşündüğü sürece insanın temiz göğüsle dolaşması mümkün değildir.

İslam, mümine karşı sadakat anlayışını Kâbe'si kadar değerli görmektedir. Hac ibadeti gibi karşımıza koyduğu, mümini ziyaret etme davranışı vardır. Müminler bir duvarın tuğlaları gibi birbirine kenetlenmek zorundadırlar ve bir tuğla çürürse duvarın tamamı zarar göreceğinden, o tuğla suçludur. Tıpkı alkol kullananın suçlu Müslüman olduğu gibi.

Kâfirler belki Kâbe'mizi bile işgal edebilirler ama göğüslerimizi işgal ettirmemeliyiz. Kâfirlerin memnun olacağı sonuçlar için birbirimizi üzmemeliyiz. Kâfirin alkışına aldanıp bir mümini rencide eden, sabaha dek namaz kılsa bile yaptıklarını bozmaktadır. Sıradan bir grup değil, ümmet-i Muhammed olmamız bunu icap eder. Her şeyi, söze başlarken kullandığı parolası (selam) bile, kendine mahsus bir ümmet olmak böyle bir şeydir. Kimseye zararı dokunmuyorsa bile din kardeşiyle üç günden fazla küs durmayı

sözelimi alkol almak, domuz eti yemek, faiz veya zinaya bulaşmak gibi haram olarak tanıtılan bir dinimiz vardır.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.